

Měsíčník 91. oddílu vodních skautů KOTVA

<http://kotva91.e-plzen.cz/>

III. obnovený ročník - 2010

91 PĚRĚD

<http://perej91k.webnode.cz/>
sefredaktor.perej@seznam.cz

měsíc sněhu 2010

Skaut, který se podílel na obnově Junáka

Ing. Petr Náhlík – Vokoun

náměstek primátora města Plzně

Dvacet let od listopadu 1989

V naší zemi byl Junák zakázán třikrát – jednou fašisty a dvakrát komunisty – ale vždy jako bájný pták Fénix vstal z popela. Naposled byl obnoven na setkání v knihovně hlavního města Prahy 2. prosince 1989. U nás v Plzni byl obnoven 7. prosince 1989 - v klubovně 91. vodáckého oddílu Kotva!!!

Na začátku mého vzpomínání je kartička z posledního skautského tábora v roce 1970, na kterém jsem složil svůj slib. Na kartě je linoryt skautského tábora a nápis: „**Nezapomeň – Slib – Heslo – Zákon**“. Budu pokračovat trochu pateticky, ale to k 20. výročí pádu komunistického režimu patří. Už v roce 1918 ve slibu všichni skauti slibovali na svou čest: „...**milovati vlast svou, Republiku československou a sloužiti jí věrně v každé době...**“

Hned po táborech v roce 1970 byl Junák zakázán a ihned nám komunisty podporovaní pionýři a svazáci sebrali námi zbudovanou klubovnu v Českém údolí. O pár let později mě titíž komunisté „nedoporučili“ k přijetí na střední školu pro to, že máma byla v letech 1968 -70 skautskou vedoucí. Šel jsem se učit zedníkem a až po roce - již jako „dělnický kádr“ jsem se na stavební průmyslovku dostal; začátek na „učňáku“ mi nakonec pomohl i k přijetí na ČVUT.

Po rodinné skautské výchově a po pár střetech s režimem jsem se od roku 1980 spolu se Strunkou (dnes mojí ženou) dal do vydávání časopisů (10 kopií na psacím stroji) s tvorbou našich přátel. Na jaře 1982, jsme po „podání vysvětlení“ na StB ukončili vydávání časopisu a začali pořádat neoficiální výstavy výtvarníků při folkových koncertech v Plzni na Bílé Hoře. Místo časopisu jsme v samizdatu vydávali knihy a sborníky tehdy zakázaných spisovatelů a písničkářů. ...Vydali jsme leccos - od Žalmana a Wabi Ryvolý přes Otu Pavla až k Václavu Havlovi – např. v roce 1983 jsme vydali sborník 50 povídek J. Foglara pod názvem „Jestřábe to bude prima“ a v roce 1987 sborník ke stému výročí narození sušického rodáka Miloše Seiferta, zakladatele českého woodcraftu. Nemá smysl abych se zabýval

celým obdobím „husákovské normalizace“, to už popsali jiní a lépe. Od samizdatu nebylo daleko k bytovým seminářům, soukromým výstavám, koncertům a ke vzniku kulturních či ekologických nezávislých iniciativ a na konci 80. let i politických hnutí.

Když jsem se v roce 1987 vrátil z vojny byla jiná doba – místo průklepáku a kopíráku se dal k šíření svobodných myšlenek sehnat cyklostyl a později se ve škodovce dalo „načerno“ dostat i ke kopírce či dokonce malooffsetu. V Praze začaly veřejné protesty proti režimu – zažil jsem od roku 1988 mnohokrát na vlastní kůži pendreky, vodní děla i výslechy komunistické Veřejné bezpečnosti – ať již při oslavě 70. výročí vzniku republiky 28. října na Václaváku nebo o „Palachově týdnu“ na Václaváku v lednu '89.

Na 6.5.'89 jsme s přáteli svolali první demonstraci v Plzni - k pomníku na náměstí Míru – jako vzpomínku na osvobození Plzně armádou USA. Další demonstraci v Plzni jsme svolali na 21. 8.'89 – jako protest proti sovětské okupaci. Já ale 21.srpen, po zásahu StB, strávil na mimořádném měsíčním vojenském cvičení v Orlických horách. Další demonstrace jsme spolu s přáteli z Karlových Var a Sušice svolali na 28.10.'89 nejen do Plzně, ale i do dalších měst... To už bylo ale na StB moc – a tak nás byla celá řada tzv. „předběžně zadržena“. Já jsem, spolu s dalším skautem, dnešním předsedou Konfederace politických vězňů v Plzni – ing. J. Cuhrou, oslavil vznik Československé republiky ve věznici Vykmanov. Po propuštění bylo jasné, že teď už mi StB nedá pokoj a s tímto pocitem jsem odjel s mojí ženou Strunkou do Prahy - na manifestaci k 50. výročí studentských protestů 17. listopadu 1939.

Ten, kdo zažil atmosféru na Albertově, Vyšehradu a poté v průvodu po vltavském nábřeží až na Národní třídu, na ni nikdy nezapomene, ale jen těžko se dá popsat. Zažil jsem vše z první ruky (atmosféru i pendreky) - stáli jsme jen pár metrů od čela průvodu - u Paláce Metro. Po esenbácké nakládačce v podloubí a po výslechu StB v Bartolomějské jsem v časných ranních hodinách skončil s bolestmi páteře v nemocnici na Karlově náměstí. Tam už nemělo smysl se tvářit, že nejsem „protistátní živel“, a tak jsem poskytl rozhovor švédské televizi, deníku Svobodné slovo, týdeníku Mladý svět atd. Po 14 dnech v nemocnici jsem se mohl díky „neschopence“ věnovat práci pro Občanské fórum v Plzni či vzniku skautského Tiskového a informačního střediska v Plzni

Co dodat po dvaceti letech?

Jste skauti a proto byste neměli nikdy zapomenout „**Slib – Heslo – Zákon**“ a také „...**sloužití své zemi věrně v každé době**...“

Petr Náhlík – Vokoun,
náměstek primátora města Plzně

Představujeme: 91. oddíl vodních skautů Kotva Plzeň

Historie oddílu

91. OVS vznikl pod vlivem četby foglarovek a další dobrodružné literatury za 2. světové války, kdy byla činnost Junáka zakázána, když dne 12.2.1942 založila skupina dvou chlapců a tří dívek pod vedením Dana (Míly Volína) „Klub pirátů“. Klub se postupně rozrůstá a rozvíjí skautskou činnost, takže po osvobození Plzně americkou armádou se registruje jako první organizovaný oddíl Junáka v Plzni. Z této doby pochází oddílový pokřik a hymna.

*Kotva volá:
„Černá vlajka na stožáru,
na ní bílé hnáty v páru.
Na ní bílá lebka plane,
až z ní hrůza smrti vane.
Hu !!!“*

Během poválečné činnosti má oddíl celkem 4 družiny a je v něm kolem 40 chlapců, pořádá každoročně letní tábory, na pramičkách splouvá různé řeky, píše kroniku a vydává oddílový časopis „Korzár“.

Poslední zápis v kronice je z ledna 1949, kdy byla činnost Junáka v Československu zakázána. Chlapci z oddílu se však příležitostně scházeli i po celou dobu vlády komunistů, takže tato věrnost oddílu umožnila na jaře 1968 po obnovení Junáka rychlé zahájení činnosti oddílu pod vedením **Mláděte** (Ing. Jiří Mladějovský). Za pomoci rodičů je z vyřazeného vojenského baráku převezeného z Horšovského Týna postavena klubovna

na levém břehu Radbuzy v Plzni Doudlevcích, kde se oddíl schází dosud. Oddíl opět rozjíždí činnost naplno až do roku 1971, kdy je činnost Junáka opět zakázána. Oddíl je začleněn do Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, kde pokračuje v dle možnosti skautské činnosti pod vedení dorůstajících chlapců a kapitánů Jerryho a Kaštana až do listopadu 1989, kdy je opět registrován jako 91. OVS Kotva v nově vzniklém přístavu OMAHA.

Kotva v současnosti

V současné době je v oddíle 21 dětí do 15 let ve čtyřech družinách, které vedou starší lodivodi a palubní, kteří společně s kormidelníky připravují program družinovek. Od jara do podzimu se věnujeme intenzivně vodáctví, včetně účasti na ČPV. Oddílovky jsou jednou za měsíc, kdy je vždy kapitánem připraven větší mezidružinový nebo oddílový závod ve skautských dovednostech, pravidelně je vydáván oddílový zpravodaj „Ze strážního koše“.

Oddílové akce

V nedávné minulosti jsme pořádali vodácké oddílové závody pro začátečníky a orientační závod „Historickou Plzní“, pravidelně pořádáme podzimní oddílový závod v uzlování „Gordický uzel“. Účastníme se jarního odemykání a podzimního zamykání řek, Memoriálu bratra Šiwy a dalších nejen skautských závodů. Měsíčně máme nejméně jednu oddílovou víkendovou výpravu (od dubna do října na vodu) a účastníme se seriálu závodů ČPV, kde naše posádky dosahují čelních umístění. Starší děti jezdí s našimi bývalými členy a přáteli oddílu na zahraniční vodácké výpravy.

Letní tábory

Na letní třítydenní tábory jezdíme v červenci na naše tábořiště u Berounky, při celotáborových hrách zažíváme nejedno dobrodružství a

děti si musí umět samostatně poradit v různých situacích. Splouvali jsme kus řeky na vorech, prozkoumávali okolí tábora a řeky, hledali poklad v jeskyni, splétali z provázků lana k útěku z vězení...). Samozřejmě nechybí ani vodácký výcvik včetně splouvání dosud pro některé neznámých úseků řeky ani celodenní orientáček.

Internetové stránky

Stará se nám o ně Medvěd a najdete na nich kroniku, fotogalerii, kompletní historii oddílu, něco o skautingu, skautské a vodácké odkazy, vodáckého rádce a další.

Adresa je: <http://kotva91.e-plzen.cz>.

Výchovný program

Používáme vlastní stezky a postupným plněním Nováčkovské, Lodnické, Bocmanské a konečně Kormidelnické

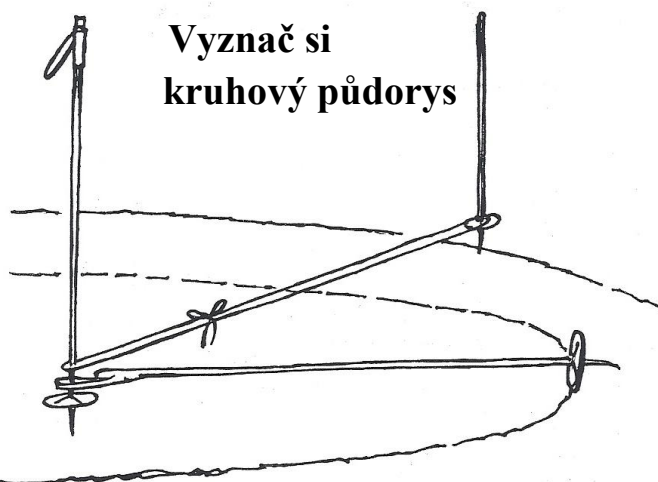

zkoušky. Takže místo zbytečných řečí spíše praxe... Náš systém zkoušek odráží naši činnost, ačkoliv tam z ní všechno není. V současné době se snažíme přiblížit stezky aktuálnímu dění v oddíle i skautingu jako takovém, ale s přihlédnutím ke klasickým hodnotám vycházejícím ze Svojsíka, Foglara atd., se

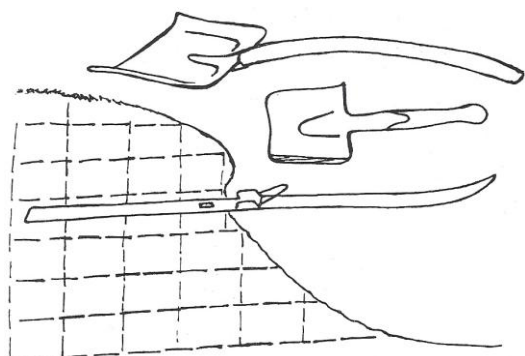
zachováním praktických znalostí a dovedností. V zimních měsících se snažíme dělat program zaměřený k teorii k skautským dovednostem a znalostem o městě, chodíme plavat a na eskymáky, od jara se zaměřujeme na vodu, táboření a pobyt v přírodě.

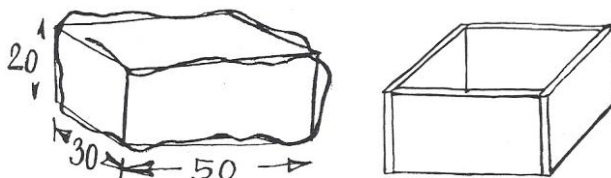
Jak postavit IGLŮ

Vyznač si
kruhový půdorys

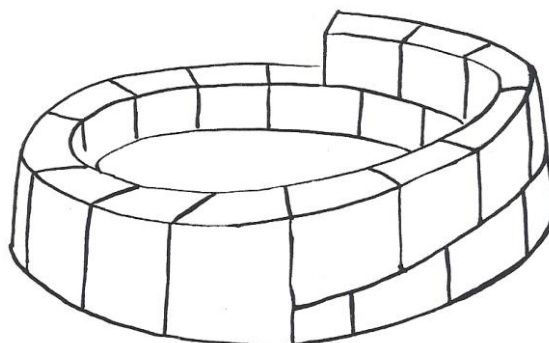
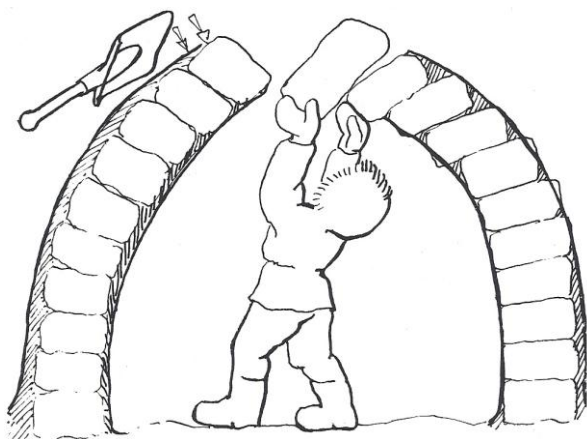

Z tvrdého sněhu nakrájej kvádry nebo si dones bedničku, do které budeš pěchovat mokrý sníh a z ní pak vyklopíš kvádr

Stavěj iglů ve stále se zužující spirále.

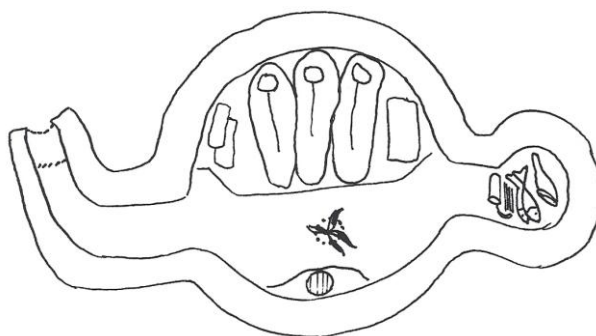
Klenba sama drží pohromadě.

Otvor ve vrcholu ucpi větším kvádrem. Stěny zevnitř i vnější povrch uhlad' sněhem.

Průměr základny iglů je 2,5 až 3,5 m.

Zahnutý vstupní tunel chrání před vánicí, průduch ve stropě umožňuje cirkulaci vzduchu. Je-li venku teplota 20 a více stupňů mrazu, malý plamínek uvnitř zvýší teplotu i na několik stupňů nad nulou.

A pamatujte: MŮŽE SE VÁM TO NĚKDY HODIT...

Oddílové výsledky:***Měsíc dlouhých nocí 2009*****1. Docházka:**

Docházka oddílu byla v prosinci 2009 83,33%, ani jednou nevynechali **Ilča, Davoš, Mourek, Píd'a, Kody, Bětka, Rosňa a Veverka**. Z družin měli nejlepší docházku **Rejnoci** (92,0%), nejhorší Delfíni (73,3%).

2. Výsledky měsíčního bodování – prosinec 2009:

<u>Družiny:</u>	1. Kosatky	průměr 125,5 b.		
	2. Rejnoci	průměr 121,4 b.		
	3. Žraloci	průměr 97,7 b.		
	4. Delfíni	průměr 80,0 b.		
<u>Jednotlivci:</u>	1. Ilča	154 b.	11. Želva	98 b.
	2. Kody	152 b.	12. Kašpy	89 b.
	3. Píd'a	147 b.	13. Řízek	88 b.
	4. Davoš	143 b.	14. Rybka	85 b.
	5. Rosňa	141 b.	15. Karol	77 b.
	6. Mourek	135 b.	16. Rarášek	70 b.
	7. Bětka	122 b.	17. Klárka	55 b.
	8. Veverka	119 b.	18. Adam	52 b.
	9. Ježek	109 b.	19. Bart	28 b.
	10. Bertík	99 b.	20. Rampun	11 b.

V celoročním bodování jednotlivců je stále v průběžném hodnocení na prvním místě Kody s 818 body, z družin jsou zatím nejlepší Rejnoci s průměrem na jednotlivce 628,3 bodu.

Slib věrnosti

dala při rozvážce Betlémského světla v Železné Rudě své kormidelnici Pídě jako první z letošních nováčků **Ježek** a byla tím přijata do oddílu.

Co budeme hodnotit v lednu 2010?

Na únorovou oddílovku, která bude až po jarních prázdninách 9.2.2010, připravujeme orientačně poznávací závod dvojic „Historickou Plzní“ v kategoriích Pidilidi s vodičem (rok narození 2002 a mladší), Vlčata a Žabičky (rok narození 1999 až 2001) a Skauti (rok narození 1998 a starší).

MODRÝ ŽIVOT

- co to je a jak vznikl?

V knížce „**Přístav volá**“ Jaroslava Foglara žil výjimečně dobrý a ušlechtilý chlapec Láďa Vilemín, který si sestavil několik pravidel – či zákonů, které si umínil každodenně plnit a dodržovat. Z určitých důvodů tomuto každodennímu systému říkal Modrý život.

Podle něho si pak zařídil svůj denní program i jeho kamarád Jiří Dražan a potom i mnoho čtenářů, kteří se podrobnosti o Modrém životě dozvěděli z knihy „**Kronika Ztracené stopy**“.

Rozhodneš-li se i ty žít Modrým životem, dodržuj těchto jeho sedm zákonů:

- 1. Ráno budeš důkladně cvičit nejméně čtvrt hodiny** (Nepodaří-li se ti to někdy výjimečně pro nedostatek času, můžeš si cvičení odbyť v jinou dobu téhož dne)
- 2. Ráno a večer si pořádně vyčistíš zuby**
- 3. Umyješ se celý studenou vodou**
- 4. Nepromluvíš během dne ani jedno hrubé či dokonce neslušné slovo**
- 5. Neuděláš nic nečestného:** nebudeš lhát, nikoho neošidíš, neurazíš, nikomu ani slovem neublížíš, nepoškodíš žádný majetek, ať veřejný či osobní
- 6. Každý den vykonáš aspoň jeden, byť třeba nepatrný, dobrý skutek**
- 7. Každý den se pokusíš prožít něco radostného** – přečteš si kousek nějaké knížky, příjemně se pobavíš s dobrými kamarády, dozvíš se nějakou dobrou zprávu, někdo o tobě řekne něco hezkého, ve škole dostaneš pěknou známku, prožiješ báječnou výpravu nebo schůzku se svým klubem nebo oddílem a podobně

Jak vidíš, leckterý z těchto sedmi zákonů se kryje s lovy některých bobříků. Lovíš-li bobříky dobrých činů a ušlechtilosti, můžeš si výkony z Modrého života počítat i do jejich lovu.

V tabulce Modrého života si každý den splněná okénka vybarví modře. Nesplníš-li některé, ponech je bílé. Snaž se mít co nejvíce okének modrých! Každý večer posuzuj přísně a spravedlivě, které okénko jsi splnil natolik poctivě, abys je mohl modře vybarvit bez výčitek svědomí.

Nešid' sám sebe!

-kš-

Hadí vrch

na běžkách

Cílem dnešní výpravy je Hadí vrch, na jehož jižním úbočí bývala významná vesnice Zhůří.

Z vlakového nádraží „Špičák“ nás cesta vede prudším stoupáním pod lanovkou na mezistanci lanovky Hofmanky, toto stoupání lze obejít po červené a zelené značce kolem silnice mírnějším stoupáním přes Špičácké sedlo a rozcestí Pod Švýčárnou. Od Hofmanek je již upravená strojová stopa, která vede kolem prameniště Řezné přes Nový Brunst k silnici z Klatov do Železné Rudy. Odtud už sjíždíme mírným klesáním k soutoku Křemelné se Zhůřským potokem.

Zde na jižním úbočí Hadího vrchu se rozkládala vesnice Zhůří u Javorné (Haidl am Ahornberg), která byla do 2. světové války významnou osadou. Zhůří je připomínáno již od roku 1613, později se stalo jednou ze známých svobodných Králováckých rycht. Již v roce 1684 rychtář Georg Schmidt nechal zde na úpatí Hadího vrchu (1023 m.n.m.) postavit dřevěnou kapli, která byla zasvěcena Svaté Trojici. V roce 1763 pak zde byl vysvěcen dřevěný kostel.

Protože kostel několikrát vyhořel, nechal v roce 1809 majitel bystrického panství Josef Hrabě von Palm Gundelfingen postavit kostel kamenný. V roce 1938 žilo ve Zhůří celkem 607 obyvatel německé národnosti a 16 Čechů v 96 dřevěných domech, kamenný byl pouze kostel a dům starosty. V obci byl vodovod, elektrické osvětlení, 2 vodní elektrárny, pošta s telefonem, četnická stanice a německá škola. Obyvatelé se družili celkem v 11 zájmových spolcích.

Jižní úbočí Hadího vrchu se v posledních desetiletích několikrát zásadně změnilo. Do roku 1950 zde byly louky a pole nad vesnicí Zhůří a centrem úbočí se

táhla cesta do Kepel a dále do českého vnitrozemí. Asi v polovině úbočí stála u cesty kaplička.

Po roce 1950 bylo Zhůří srovnáno se zemí a jižní úbočí Hadího vrchu se stalo dopadovou plochou tankové střelnice Československé lidové armády. Hadí vrch byl součástí vojenského újezdu Dobrá Voda. Kostel Nesvětější Trojice byl uzavřen v r. 1952 a zbořen na dopadové ploše tankové střelnice kolem r. 1955.

Po roce 1989 se část jižního úbočí Hadího vrchu stala přírodní rezervací, východní část úbočí slouží jako pastvina. Celý Hadí vrch je součástí Chráněné krajinné oblasti Šumava. V roce 1999 zde na upomínku kostela i obce byla postavena kaplička. Dodnes však nalézáme na jižním úbočí Hadího vrchu připomínky totality v podobě protitankových betonových zátarasů a nad bývalou vsí na okraji lesa nalezneme v mladém smrkovém náletu řídicí věž střelnice, která dnes slouží jako turistická nocležna.

Z vrcholu Hadího vrchu je možno zajet kolem Kepelských mokřadů do asi dva kilometry vzdálených Keplů, kde v místní hospůdce bývala k dostání velice dobrá šumavská bramboračka, v posledních letech je zde ale většinou zavřeno. Po návratu na vrchol se stočíme po běžecké stopě na západ a asi po třech kilometrech cesty po Zhůřské pláni překonáme státní silnici na Starém Brustu, odkud už zpravidla dál vede strojová běžecká stopa.

Ta nás zavede po žluté turistické značce přes další bývalou obec Šmauzy na hřeben mezi Můstkem a Pancířem k Tomandlově křížku. Odtud už nás čeká návrat po strojové stopě po západním úbočí Pancíře kolem pramene Úhlavy a rozcestí Pod Švýcárnou zpět na nádraží Špičák. Komu ještě zbývají síly, může si vyběhnout na blízký 1214 m.n.m. vysoký Pancíř a k nádraží sjet pod lanovkou a po místní sjezdovce.

Minitábor Kotvy

(Povídání o tom, jak jsme ničili nervy chatařům a táborníkům na Hracholuskách)

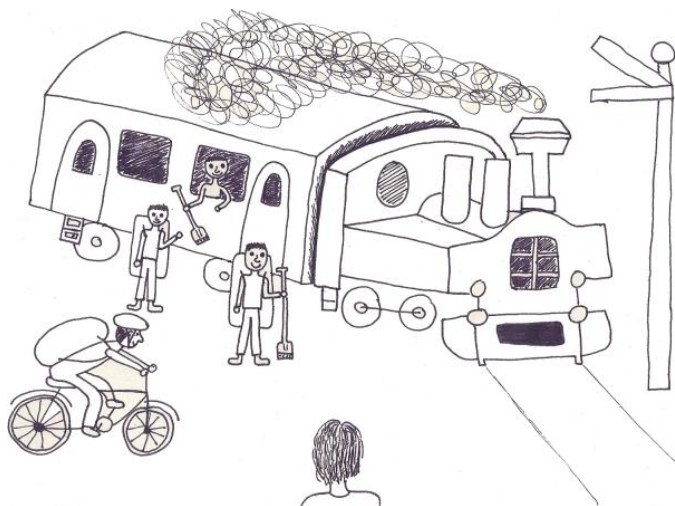
Autentický zápis o prvním svérázném táboře Kotvy osiřelé po nečekané smrti kapitána Baltíka...

3. den měsíce hromu l.p. 1972

I. Scházíme se

Tohoto dne v 11 hodin a 11 minut měli přijet do Pňovan všichni členové našeho oddílu, kteří se chtěli a hlavně mohli zúčastnit našeho dobrodružství na Hracholuské přehradě, hlavně akce „Šípková Růženka“, což není nic jiného než přepad tábora 92. oddílu, tedy našich sousedů na klubovně.

Já jsem na Hracholuskách byl už od soboty, a tak jsem šel klukům naproti k vlaku. První, koho jsem potkal, byl Jerry, který na nádraží přijel na kole. Po kratší výměně názorů jsme zjistili, že se k nám něco blíží. Jelo to po kolejích, a tak jsme to odhadli na vlak. A měli jsme jako vždy pravdu. To se potvrdilo, když se z tohoto podivného tělesa vykutálely postavičky Tichošlápka, Baziliška a Mandarínka, které byly sotva vidět pod obrovskými ranci a kusy dřev nazývanými pádly. Neviděli jsme ale Kamínka, Jacka a Honzu. Jerry nám řekl, že Jack a Honza přijedou až ve středu, ale o Kamínkovi nevěděl nic.

Nádraží se pomalu vyprazdňovalo, avšak Kamínek pořád nikde. Když jsme došli k závěru, že tímto vlakem nepříjel, začali jsme diskutovat o tom, co se mu stalo. Některé nápady byly opravdu velmi pravděpodobné – například: Kamínek zaspal, Kamínek zapomněl nastoupit nebo na Jižním¹ nastoupil do jiného vlaku a podobně. Za chvíli mne napadlo,

¹ Plzeň Jižní předměstí – první zastávka za Hlavním nádražím, kde se rozjíždějí vlaky do Chebu (přes Pňovany) a do Domažlic (čili úplně do Pryč...)

že bych Kamínkovi mohl zatelefonovat. Šel jsem do nádražní kanceláře a zeptal se, jestli bych si mohl zavolat do Plzně. Ovšem než jsem se k telefonu dostal, prodělal jsem přibližně desetiminutovou rozmluvu s pokladní na téma „Po jakém telefonu chceš volat“.² Nakonec jsme se domluvili, že budu volat po státním, protože po drážním bych se dovolal tak nanejvýš na Jižní a tam by z nádraží museli ke Kamínkovi někoho poslat, ale to by prý neudělali (to vše jsem se dozvěděl od té pokladní).

Pak mě konečně pustila do vedlejší místnosti, kde mi ten zázrak dvacátého století ukázala. Byl to krásný lesklý černě lakovaný telefon na kličku. Utěšila mne tím, že tam nějaký pán čeká už více než půl hodiny a řekla mi, abych si posloužil. Zatočil jsem kličkou a oznámil slečně v ústředně, kam chci volat. Dlouhé čekání jsem si krátil společně s tím pánem nadáváním na telefonní spojení a častým voláním ústředny s otázkou: „Co je s tou Plzní, případně Tachovem?“ (to když volal ten pán). Tím jsme telefonistku vydeptali k šílenému tempu a již za hodinu a půl jsem mluvil s Kamínkem. Dozvěděl jsem se, že Kamínkovi dopadlo špatně vysvědčení a že nesmí jet...

Když ten milý pán viděl můj úspěch, zbledl závistí a ještě jednou volal ústřednu. Dozvěděl se, že do Tachova se tak hned nedovolá a počkal, až zaplatím. Platil jsem 1,90 Kč, to asi za to čekání, a pak jsme opustili nádražní budovu, protože toho pána asi nebaví nadávat o samotě.

Oznámil jsem výsledek svého snažení klukům a dohodli jsme se, že Mandarínek půjde s Jerryem a Tichošlápek a Bazilišek se mnou. Sraz jsme si dali přesně podle akce „Ústí nad Labem“, tedy zítra v 9:00 hodin v ústí Úteráku.

Naše skupina uchopivše loď s ranci se vydala po velmi neschůdné stezce k řece Mži. Po čtvrt hodinové cestě plné nebezpečí a nástrah jsme dorazili k řece. Spustivše na vodu loď podivnou³, jejíž majitelé Tichošlápek a Bazilišek do ní hrdě nasedli, vyjela naše flotila skládající se ze dvou lodí k naší chatě. Pod Bezdrůžickým mostem mi Tichásek oznámil hrdým hlasem, že do jeho lodi teče, a s Baziliškovou pomocí zvýšil rychlost plavby na dvojnásobnou rychlost, aby se potopili co nejbliže naší chaty.

² V době Minitábora byl mobil něčím úplně neznámým a telefon věcí vzácnou. Na dráze se provozovala vlastní síť telefonního spojení, avšak stejně jako „státní“ telefony fungovala tak, že hovory mezi jednotlivými městy se objednávaly přes spojovatelku

³ Tichas a Bazi koupili v té době první laminátku, žel v dosti zuboženém stavu. Později dostala jméno Quasimodo

Jak bylo – zprávy z akcí oddílu

Putování Novohradskými horami

(cyklistická výprava do jižních Čech)

28. října až

1. listopadu 2009

Podzimky 2009 – pět dní strávených na kolech i pěšky v krásné krajině Novohradských hor...

... Pak jsme se vrátili a odbočili správně na brod, po několika metrech už jsme zahlídli skautskou základnu a jeli po louce k ní. Kaštan zapomněl, že má na střeše kola, a tak Dalmatina zaparkoval pod strom a tím si kola hned i složil. Medvěd se Sopt'ou mu je pomohli rozmotat z větví a Medvěd potom Píd'ě spravoval blatník. Mezi tím Martin prohledal celý batoh, ale řízky od maminky nenašel. Tím si vysloužil přezdívkou Řízek, protože o nich celou cestu mluvil a těšil se na ně.

Nakonec si vzpomněl, že jsou doma v lednici... (z kroniky od Davoše)

... Když jsme dorazili na kopec, uviděli jsme velkou rozhlednu. Samozřejmě, že jsme tam vylezli, i když byla mlha, protože jinak bychom to nebyli my. Rozhledna měla snad nekonečně schodů, ale vylezli jsme nahoru a dolů. To je nejdůležitější. Obkreslili jsme si razič a šli jsme na Kuní horu, kam jsme dorazili až za tmy, ale to nám nevadilo. Šli jsme blátem, šlapali jsme do louží a cestu vedl Sopt'a. Trochu jsme se báli... (z kroniky od Rybky)

Podzimky na Líčově

Základna Líčov:

Skautské tábořiště se sroubky (topení dřevem), spaní na palandách a půdičkách (vlastní spacáky), bez elektřiny, sporák na PB, pitná voda ze studny.

Kapacita: cca 30 osob, 30,- Kč/noc

Dostupnost: vlak + autobus, auto

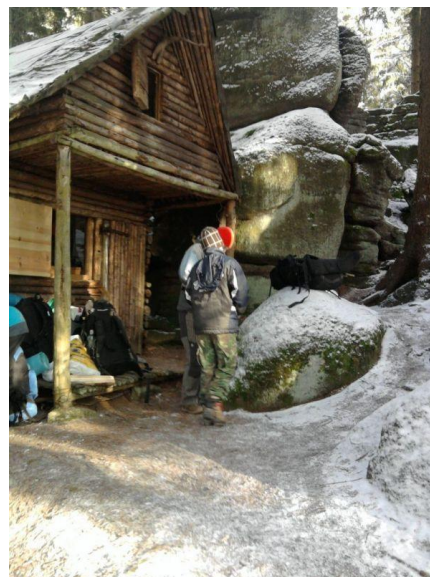
Kontakt: 777892487

zakladna.licov@seznam.cz

<http://licov.skauting.cz>

11.-13. 12. 2009 – Toulky Slavkovským lesem

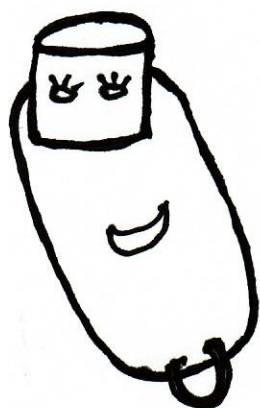
Kormidelníci a starší skauti odjeli už v pátek na boudu T.O. Black Condor, odkud v sobotu ráno vyrazili přes Lázně Kynžvart na Kladskou a po cestě připravili stopovací hru pro vlčata a žabičky. Ti se zatím zabydleli ve skautské ubytovně v klášteře v Teplé a po obědě se setkali po prohlídce rezervace „Tajga“ se staršími na Kladské. Hned po srazu se vlčata a žabičky vydali za dozoru kormidelníků po turistických značkách k Jezevčímu, Liščímu a Kančímu prameni a cestou hledali v lese obrázky zvířátek, která si měli zapamatovat. K pramenům se všem povedlo dojít ještě před setměním, ale už nestihli složit skládačku a vyluštit tajenku, a tak měli program i na večer. V neděli si pak i ti nejmenší zkusili najít cestu podle mapy a turistických značek a v lese je pak čekal bonbonový stromeček hlídáný Kaštanem a Medvědem, ze kterého si mohli, když se hlídačům šikovně vyhnuli, natrhat cukroví...

19. prosince jsme rozvázeli Betlémské světlo

Již od roku 1989 máme poměrně mladý, ale zato krásný a u srdce hřejivý zvyk přinášet si domů "Betlémské světlo". Myšlenka šíření Betlémského světla jako pouta, které spojuje (nikoliv svazuje) lidi dobrého srdce vznikla v roce 1986 ve studiu ORF Linz (Rakousko), kde snažili obohatit televizní akci určenou na pomoc tělesně postiženým dětem. Před Vánocemi proto poslali letadlem do Betléma tělesně postižené dítě, které z baziliky Narození přivezlo do Rakouska věčný plamínek. Od té doby zapalují vybrané děti Betlémské světlo v Betlémě v jeskyni v místě, kde se údajně narodil Ježíš Kristus. Odtud je pak světlo přepraveno ve speciální lampě letadlem do Rakouska, kde si je přebírají skauti a zástupci médií prakticky z celé Evropy. K nám se Betlémské světlo dostane díky junákům, skautům, Českému rozhlasu a ČD, kteří rozšíří Betlémské světlo i tento rok do takřka všech koutů naší vlasti. Díky nim si můžete přijít pro tento symbolický plamínek, vnášející do našich srdcí pohodu, lásku a naději. Poté ho odnést domů a opatrovat ho, chránit svými dlaněmi a dávat pozor, aby nezhasl až do štědrého dne, kdy se slaví narození Ježíše Krista.

Povídá se, že kdo plamínek přinese domů, má zašeptat do plamínku své přání. Pokud plamínek vydrží až do štědrého dne, přání se mu vyplní. Jde vlastně o podobný zvyk z dřívějších časů, kdy se přání šeptalo do plamínku první zapálené svíčky na vánočním stromečku.

Šprajda a kámoš Pádlo doporučují

Kanoe – obecně chápáno jako plavidlo pro dva, ale i pro jednoho či více lidí. Nakonec dračí loď je taky kanoe pro 21 osob. Česko je kanoistická velmoc, většina řek je v létě ucpána nikoliv kajaky, ale dvoumístnými kanoemi, Vydrami a dalšími podobnými plavidly. Skutečná kanoe má určitá pravidla pro design. Nejlépe napoví obrázek anatomie kanoe: *Anatomie Kanoe*

První mírou je délka loď. Čím delší tím rychlejší a většinou i více uveze. Ovšem v závislosti na dalších mírách a tvarech. Obecně kanoe pro dva jezdce jsou od 430 cm (krátké) do 520 cm (střední délka) a pak dlouhé přes 530 cm, většinou určené spíše pro jezera a velké řeky a více jezdců. Šířka ovlivňuje stabilitu (čím širší, tím stabilnější, ale také pomalejší) a rychlost i točivost loď. Šířka se pohybuje většinou od 80 do 105 cm. Ovšem je rozdíl mezi maximální šířkou a šířkou ponořené části dna. Ovšem na tři základní vlastnosti kanoe – tedy rychlost, stabilitu a obratnost mají vliv i další tvary kanoe. Prohnutí v kýlu zlepšuje točivost, ale zhorší směrovou stabilitu. Zaoblený tvar dna stabilitu naopak snižuje. Loď může mít ploché dno (stabilní), ale přitom špiče je zvednuta a upravena ke správnému najíždění na vlny v přeři či pod šlajsnou, k tomu jsou-li mírně uzavřeny boky lodi k bortům, loď se

minimálně zalévá a přitom je rychlá a stabilní. Tvar kanoí je prostě věda a zdaleka vůbec není pravda, že jen polouzavřené kanoje jsou ideální do přejí.

Důležité jsou i doplňky loď, upevnění sedaček, jejich pohodlnost, tvar bortů, aby nevadily při pádlování, rozpěrky špiček, kde je dobré mít madlo na

nošení loď, ale i rozpěrky samotné kanoje, jež některé jsou vhodné pro přenášení loď v singlu na ramenou. Že jsou těžké? Není to ovšem váha klasických polyetylenových loď. Tím se dostáváme k materiálům. Samozřejmě nejlevnější u nás a také mohou být lehké

jsou loď laminátové. Na mysli máme klasický skelný laminát. Ještě lehčí jsou kompozitové loď (modifikace karbonu, aramidu a různých sendvičových materiálů), ovšem jsou relativně drahé.

Nejužívanější je dnes polyethylen. I ten

však může být různý. Lineární nemá dostatečnou tuhost, takže loď jsou těžké a ve dně musí mít „výztuhy“ ve tvaru prolisů, které zhoršují jízdni vlastnosti loď. Kanoje z materiálů PolyLink či CrossLink jsou lehčí a téměř stejně odolné. Nejlehčí z plastů je pak např. Royalex (vše jsou to obchodní názvy materiálů), ten však je již náchylnější k proražení při klasickém „českém“ sjíždění řek. Ale pro běžnou turistiku včetně lehkých tekoucích vod jsou loď z PolyLinku velmi dobré. Klasikou jsou kanoje dřevěné, určitě nejkrásnější, ovšem dnes nejdražší

Převzato z webu www.hgsport.cz, prodejna vodáckých potřeb.

Co nás čeká v lednu a únoru 2010:

Informace a pokyny k akcím nově zkušebně na Facebooku – vstup z oddílového webu přes ikonky

Z - základní bodovaná akce s povinnou účastí

V - výběrová nebodovaná akce pro vybrané členy oddílu, při vodácký náročných akcích dle výkonnostních skupin A,B,C

S - skupinové vaření

D - dobrovolná volitelná akce

N - nebodovaná akce

5.1.2010	Z	oddílovka v krojích	Kaštan
8.1.2010	Č	Hadí maturák	Hádě
9.1.2010	Z	oddílová výprava	Žabák
10.1.2010	D	dětské eskymáky	Žabák
16.1.2010	Č	Bonboniera (setkání činovníků)	ORJ PM
19.1.2010	Z	plavání na Slovanech	Kaštan
23.1.2010	D	lyžování na Javoru (sjezdovky)	Sokolí máma
28.-31.1.2010	D	Eskymácká výprava	Kaštan
31.1.-6.2.2010	N	Kralický Sněžník - lyže	Sokolí máma
9.2.2010	Z	oddílovka v krojích	Žabák
19.-21.2.2010	Z	Šumavské setkání přístavu	Žabák

Eskymácká výprava – 28.-31.1.2010 – „D“:

Zimní výprava na setkání skautských oddílů na Českomoravské vrchovině se soutěžemi a hrami, spaní na ve vytápěné budově na matracích ve vlastních spacácích v rekreačním středisku Štíří důl <http://www.stiridul.cz/> nedaleko Ždírcce nad Doubravou, po celou akci společné vaření, průběžné info na <http://www.eskymo.wz.cz/>.

Sraz: ve čtvrtek 28.1.2009 co nejdříve odpoledne, abychom stihli zahájení (hodina odjezdu bude upřesněna po obdržení propozic k akci)

Návrat: v omezeném počtu do Plzně (řidič Žabák), přímo z akce se odjíždí na jarnáky pod Kralický Sněžník

Sebou: běžecké lyže, spacák, teplé oblečení na lyže, přezůvky a převlečení do chalupy, kroj, oddílové tričko, baterku s náhradními bateriemi (nejlépe čelovku), ešus, lžice, hrneček, 7 věcí včetně doplněné KPZ

Cena akce: 900,- Kč (zahrnuje dopravu, ubytování, jídlo)

Vedoucí akce: Kaštan - 603419470 (milanlegat@seznam.cz)

Jarňáky Kralický Sněžník – 31.1.-6.2.2009 – „N“:

Běžcko – sjezdařský lyžařský pobyt na bývalé faře pod Kralickým Sněžníkem, spaní na postelích ve vlastních spacácích, jídlo po celou akci společně.

Sraz: odjezd přímo z Eskymácké výpravy

Sebou: běžecké a sjezdové lyže, spacák, teplé oblečení na lyže, přezůvky a převlečení do chalupy, oddílové tričko, ešus, lžice, hrneček, prostěradlo, 7 věcí včetně doplněné KPZ

Návrat: 6.2.2009 kolem 20:00 hodiny

Cena akce: 1.300,- Kč (zahrnuje ubytování, jídlo a dopravu z Eskymácké výpravy). Vleky si platí každý sám.

Vedoucí akce: Sokolí máma 603417192 (mentlikovajana@seznam.cz)

Zimní přístavní setkání – 19.-21.2.2010 – „Z“:

Zimní setkání oddílů přístavu Omaha na základně „Bílý orel“ na Šumavě, spaní na postelích a karimatkách ve vlastních spacácích, společné vaření.

Sraz: bude upřesněn

Sebou: teplé oblečení do sněhu, spacák, karimatka, přezůvky a převlečení do chalupy, čepice, rukavice, náhradní teplé ponožky, ešus, lžice, hrneček, 7 věcí včetně doplněné KPZ

Přihlášky: se zaplacením nevratné zálohy 150,- Kč nejpozději na úterní schůzce 12.1.2010

Návrat: v neděli 21.2.2010 kolem 17:00 hodiny na Sindat

Cena akce: 350,- Kč (zahrnuje ubytování, doprava, jídlo)

Vedoucí akce: Žabák - 731449747 (ales.skrivan@seznam.cz)

Měsíční úkol: Doplatit registraci na rok 2010 a přinést průkazky ČSK a Junáka

Co to je? (Soutěž o body)

Co to je po obou stranách křížku a k čemu to v minulosti sloužilo? A co zajímavého o této věci ještě dokážeš zjistit?

Odpovědi zasílej mailem na kotva@email.cz.

U první otázky se hodnotí rychlost odpovědi, na druhou otázku můžeš odpovědět do 20. ledna 2010 a hodnotit budeme originalitu a zvláštnost nalezených informací.

Hvězdy Kotvy

Karel Medvěd Fait

V téhle rubrice najdeme rozhovory s kamarády, vodáky, skauty, kteří se zapsali do našeho podvědomí a srdce opravdu silným písmem. A začínáme rozhovorem s nám velmi dobře známým Méd'ou.

Ahoj bratře, kromě velké podobnosti nás poutá také přátelství a rok jsme spolu tvořili bezva posádku na ČPV. Proto bych se Tě rád zeptal, jak ses vlastně dostal k vodě?

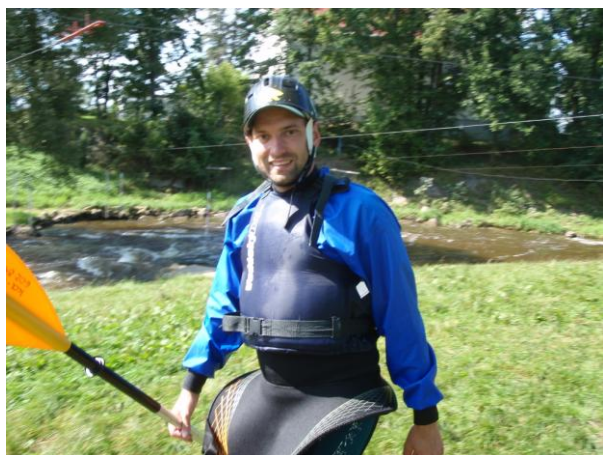
To mě přitáhli kamarádi z Radobyčic. Byla to taková pánská pivní turistika po Úhlavě. Jeli jsme úsek ze Švihova do Radobyčic.

Kolik Ti bylo tenkrát let?

Ty jo, hluboce vzpomínám.... (Vendy pohotově tvrdí, že 19.) Jo, jo, Vendy má pravdu. Bylo mi fakt 19 let. To byly časy.

Jak ses dostal do Kotvy?

Jezdil jsem v tu dobu na vodu s kamarády z Holýšova a jeden kamarád znal Kaštana. Potkal jsem ho na Otavě a dohodli jsme se, že od září pak začne do Kotvy chodit Kody, kterej byl v tu dobu suchozemec. Byl to duben 2006.

Co Tě v Kotvě pořád drží?

Člověče, to je jasný. Parta a kolektiv.

Co se Ti teda v naší doudlevecký klubovně líbí?

Jasně voda, no prostě všechno kolem řeky. Teda kromě hromádek na břehu....

No a na co se těšíš s Kotvou v roce 2010?

Na to samý jako doposud. No prostě pořád to samý.

No a co tábor?

Těším se jak blázen. Líbil by se mi i tejden puťák. Taková malá změna.

Díky a ahoj.

S Medvědem rozmlouval Žabák. Už teď se těšte na rozhovor s hvězdou Kotvy v příštím čísle Peřeje. Své návrhy, s kým by rozhovor v Peřeji měl být, zasílejte na žabí mail (ales.skrivan@seznam.cz). Díky.